

МЕНЕ НАВЧАЛА ПРАВНУЧКА ШЕВЧЕНКА

Торік у часописі «Гомін» 27 листопада прочитала статтю «Правнучка Шевченка рятувалася від голоду на Млинівщині» і дуже розхвилювалася, бо йшла вона в ній про вчительку Любов Яківну Лоскучерову, яка трішки вчила мене у 8 класі Новоино-Добрянтинської школи. Це було давно, аж я навіть не пригадую, що вона у нас викладала. У 1951 році я закінчила борецьку семилітку і разом з подругою Ганною Михайлівною Кудрук пішла навчатися у Новоино-Добрянтинську школу (на Маруєвській). Спочатку там була семірічка, згодом - десятирічка. У школі був гуржиток, тож ще зіграло важливу роль, що опинився там. В Острожці теж була середня школа, але там не було де жити.

Мені дуже приязно приймали. Навчалися тут діти з Торговиці, Підгаєць, Війниці, Діброви та з інших сіл. Першим директором школи був Микола Омелянович Білоус, інвалід Великої Вітчизняної війни, добра, чуйна і врівноважена людина. Його дружина - Віра Яківна Лоскучерова аж до випуску у 1954 році викладала у нас математику. У них було 2 хлопчики дошкільного віку старшого звали Вадим, а я - меншого - не пам'ятаю. Віра Яківна була високого зросту, вимоглива і справедлива вчителька. Жили вони у шкільній квартирі і разом з ними мешкала сестра Віри Яківни - Любов Яківна, яка була старша за сестру. У Любові Яківни був син Костя Скрипник, у 8 класі він навчався разом зі мною, а згодом залишив школу і подальша його доля мені невідома.

Можливо, це й не та Любов Яківна, про яку йдеться в статті, бо за Вірою Яківною нічого не сказано. Крім того, ці вчительки мали прізвище Лоскучерови, а в газеті - Лоскучерови. А так все співпадає. На шевченківські свята ці педагоги готували вечори, в яких активну участь брала і я. Тоді хтось по секрету (може, це

був не секрет) сказав, що ці вчительки - родички Великого Кобзаря. У школі про це знали і мені запам'яталось на все життя.

У мене на він'єтці є всі вчителі, в тому числі і Віра Яківна, а ось Любові Яківни немає, бо вона вчила нас недовго. У школі знали, що Віра Яківна у війну була лікарем, а після поранення на фронті Микола Омелянович потрапив у той госпіталь, де працювала Віра Яківна. Там вони познайомились і одружилися. А після війни колишній лікар перекваліфікувалася на вчительку математики. І була вмілим педагогом.

Де зараз ці вчителі - я не знаю. Кажуть, що Микола Омелянович помер. Я завжди з теплотою згадую це сімейство і після п'яти десятиліть частенько дивлюся на фотографію, де закарбовані милі серцю люди.

Це були важкі роки. Ми жили бідно. Тато під час Великої Вітчизняної війни працював на Уралі в Челябінську. Він був інвалідом, тож на фронт не потрапив, а на військовому заводі працював. У 1946 році повернувся додому, тяжко хворів і невдовзі помер. Мама також не мала міцного здоров'я, але в школу мене випроводжала. На жорнах молола зерно, з борошна пекла коржі, щоб мала їсти на весь тиждень. З одягом і взуттям також була скрута. А зими в ці роки були багатосніжні і морозні. Але долали з подругою зимові перепони, бо дуже хотіли вчитися.

У школі діяли драматичний, літературний, співочий гуртки. Шкільні митці ставили п'єси Тараса Шевченка «Назар Стодоля», «Мати-наймичка», пізніше - «Невольник», а також інсценізували поеми «Тополя», «Причинна», «Катерина» та інші. І все це відбувалося під керівництвом Любові Яківни і Віри Яківни. Крім того, розучували п'єси Олександра Корнійчука під керівництвом вчительки російської мови та літератури Миколи Васильовича Бардазіна.

Пригадую й інших улюблених вчителів, які дали півжиття в житті. Це вчителька російської мови та літератури Ольга Іванівна Попова, вчителька української мови та літератури Дарія Андріївна Парфенюк. Дарія Андріївна проживає в Млинові разом з чоловіком Миколою Ксенофонтовичем, який викладав хімію. Дарія Андріївна - заслужена вчителька України. Раніше я часто зустрічалася з нею. Це моя гордість.

**Марія КУЧЕРУК
с.Борець.**

Від редакції: Колись Марія Прокопівна Бадовська (Кучерук) була активним дописувачем районки. Ми із задоволенням поміщали в часописі її доробок і вдячні за те, що відгукнулася на нашу публікацію. Сподіваємося на нові творчі зустрічі.